

4. Byggefagenes Samvirke anfører, at overgangsbeløbet til en efterladt ægtefælle ned sættes til nær det halve af gældende lovs.

Hertil skal socialministeriet bemærke, at efter gældende lov udgør den årlige ydelse til en efterladt ægtefælle 30 pct. af afdødes årløn inden for lovens maksimum, dog 50 pct. i de første 2 år.

Efter lovforslaget udgør den årlige ydelse til en efterladt ægtefælle op til 30 pct. af afdødes årløn inden for lovens maksimum, der er væsentlig højere end efter gældende lov. Hertil kommer som noget nyt et overgangsbeløb på 17.000 kr., der ydes uden hensyn til den afdødes indtægtsforhold.

Den maksimale årlige ægtefællerente efter gældende lov udgør de 2 første år efter dødsfaldet 38.375 kr. og derefter 23.025 kr. Efter lovforslaget udgør den maksimale årlige ægtefælleerstatning 32.250 kr., hvortil kommer det nævnte engangsbeløb på 17.000 kr.

5. Byggefagenes Samvirke kritiserer for så vidt angår erstatningen til en efterladt ægtefælle, at »den nuværende – i princippet livsvarige – ret til ydelser er nedsat til 10 år og gjort afhængig af den efterlades økonomiske og forsørgermæssige forhold«.

Hertil skal socialministeriet bemærke, at 10 årsperioden kan forlænges. Efterladte ægtefæller, som økonomisk var fuldstændig afhængige af ægtefællen, og som ikke kan antages at kunne forsørge sig selv, vil få lovens fulde beløb, 30 pct. årlig af afdødes indtægt, indtil det 67. år, hvor ydelserne efter lovforslaget bortfalder med en afløsningssum.

For så vidt angår kritikken af, at erstatningen til en efterladt ægtefælle er gjort afhængig af den pågældendes forsørgelsesmæssige forhold skal man oplyse, at denne regel er en konsekvens af lovens grundprincip: erstatning for det lidte tab. Har den efterladte ægtefælle rent faktisk på ingen måde fået sine forsørgelsesmæssige forhold forringet ved skadelidtes død, er der intet grundlag for at udbetale nogen forsørgertabserstatning.

Der henvises til socialministeriets svar på socialudvalgets spørgsmål 14 og punkt 3 i socialministeriets skrivelse af 28. november 1977 vedrørende De samvirkende Invalideorganisationers skrivelse af 3. november 1977 til socialudvalget.

6. Byggefagenes Samvirke påstår, at der er tale om en forringelse i forhold til gældende

lov, når det bestemmes i lovforslagets § 30, at erstatning til en efterladt ægtefælle kun ydes, hvis enten ægteskabet er indgået før arbejdsskadens indtræden eller ægteskabet på tidspunktet for skadelidtes død har bestået de sidste 5 år.

Dette er ukorrekt. Efter gældende lovs § 39 er det en betingelse for ydelse af erstatning til en efterladt ægtefælle, at ægteskabet er indgået før ulykkestilfældet.

7. Endvidere er det ikke nogen forringelse i forhold til gældende lov, når det i lovforslagets § 32, stk. 3, bestemmes, at erstatning til børn ikke kan ydes udover det fyldte 21. år.

Efter gældende lovs § 39, stk. 1, kan erstatning til børn ikke ydes udover det fyldte 18. år. (I visse tilfælde er erstatning dog ydet til det fyldte 21. år).

8. Byggefagenes Samvirke giver udtryk for utilfredshed med, at den løbende årlige ydelse fra modtagerens fyldte 67. år afløses af et engangsbeløb på 2 gange den årlige ydelse. Byggefagenes Samvirke udtaler, at efter gældende lov vil den kapitaliserede værdi ved 67 årsalderen af en årlig ydelse på 40.000 kr. være 5 gange så stor som afløsningssummen efter lovforslaget.

Hertil skal socialministeriet bemærke, at man ud fra det ovenfor nævnte grundprincip i loven, om at erstatningen så vidt muligt skal svare til det faktisk lidte tab, har anset det for rigtigt kun at yde erstatning for tab af erhvervsevne for den sædvanligt erhvervsaktive periode. Ménerstatningen, der ydes for den varige, medicinske følge af arbejdsskaden, uafhængig af skadens erhvervmæssige følger, er derimod livsvarig.

Der henvises til socialministeriets svar på socialudvalgets spørgsmål 28 og 29 og punkt 2 i socialministeriets skrivelse af 28. november 1977 vedrørende De Samvirkende Invalideorganisationers skrivelse af 3. november 1977.

9. Byggefagenes Samvirke anfører, at der i forhold til gældende lov skulle være sket en indsnævring af det udvalg, der skal vurdere erhvervsygdomme.

Hertil skal socialministeriet oplyse, at udvalget var en nyskabelse, der blev indført ved lov nr. 272 af 26. maj 1976 om ændring af ulykkesforsikringsloven, og at bestemmelsen fra 1976-loven er overført direkte til arbejds-